

resonantia

4/2006

Pääkirjoitus

Reko Hynönen

Sisä

Moi satunnainen lukija!

Tällä kertaa lehti sisältää kaksi artikkelia vuoden 2006 suurimmista fyysikkotapahtumista, FysikerFestistä ja ICPS:stä. Tämä on lisäksi paitsi vuoden 2006 viimeinen, myös periaatteessa vuoden 2007 ensimmäinen numero, koska viimeinen julkaisu nyt sattui myöhästymään tammikuulle asti.

Uudelle vuodelle onkin paljon uutta suunniteltua lehden varalle. Saan edelleen hengata päätoimittajan roolissa, mutta tänä vuonna meitä onkin efektiivisesti kaksi! Siispä jotain uutta saattaa tapahtuakin ja homma skulaa. Muutenkin järjestön hallitus meni tänä vuonna pitkälti uusiksi..

Mitä uutta sitten on tiedossa? Paljon kaikkea kivaa ja hienoa tietysti! Jo ensimmäiseen numeroon tulee lukijakilpailu, jossa saattaa olla luvassa jopa palkintoja! Uusi ilmiö, Hullujen ideoiden toimikunta, saattaa myös tehdä appearancen tai pari vuoden aikana. Lehden toimituskunta laajenee piinteen potenssiin, ja lehti tulee myös ajallaan (juujuu!). Suomeen saadaan Nobel, opintotuki nousee ja euroviisut voitetaan uudestaan.

Loistavaa uutta vuotta toivotellen,

Reko, The Päätoimittaja

2.

3.

4.

5.

11.

25.

26.

Taka

Sisällys

2. **Pääkirjoitus**
3. **Sisällys**
4. **Puheenjohtajan palsta**
5. **Selviytymisraportti**
FysikerFestistä '06
Viikonloppu Tampereella
11. **ICPS '06**
Viikko Romaniassa
25. **Kuupan perusteet**
26. **Resonanssin virkailijat '07**

Takasivu:

Resonanssin hallitus '07

resonantia

–Resonanssi ry:n virallinen
julkaisu

ISSN: 1458-395X

PÄÄTOIMITTAJA & TAITTO

Reko Hynönen

VALOKUVAUS

Reko Hynönen

Elina Riskilä

Juho Saarinen

TOIMITTAJAT

Juha Korpi

Katri Leinonen

Petri Savolainen

PAINO

Limes ry:n graafiset laitokset
Helsinki

Resonanssi ry on Helsingin
yliopiston fysiikan
opiskelijoiden
ainejärjestö

Kannen kuva: Reko Hynönen

Puheenjohtajan palsta

Juha Korpi

Hyvää iltaa arvoisat lukijat

Niin se vaan on, että kolme vuotta Resonanssin hallituksessa (josta kaksi taloudenhoitajana ja viimeinen pj:nä) on minulle riittävästi. On muiden aika ottaa ohjat käsiinsä. Mutta ette te niin vaan minusta pääse. Aijon nimittäin vielä roikkua mukana ottaen takapirun roolin itselleni.

Katsotaas kuitenkin kulunutta vuotta. Itselläni on ollut hauskaa ja toivottavasti myös teilläkin. Muutamia vastoinkäymisiä on toki tullut vastaan ja pieniä väsymyksen merkkejä on ollut havaittavissa koko loppu syksyn ajan järjestössämme. Tammikuussa taas uudistunut hallitus uuden puheenjohtajan johdolla ottaa virkailijakaartinsa kanssa vetovastuun. Mikäli haluat mukaan tähän joukkoon on juuri nyt hyvä aika korottaa ääntänsä ja tulla nykimään aktiiviemme hihoista.

Mutta kello on jo paljon tätä kirjoittaessa ja väsymys painaa jo silmäluomia, joten jätän tällä kertaa vähän lyhyemmäksi. Ai niin onhan meillä vielä tulossa Pikkujoulut (tai jos samat merkit paikkansa pitävät, niin tätä lukiessasi tulivat ja menivät) joulukuun alussa, joten seuratkaa sähköpostejanne.

Puheenjohtajanne kiittää täältä jostain, sinne jonnekin.

Selviytymisraportti FysikerFestistä 3.11.-5.11.

Katri Leinonen

...eli kertomus matkasta Tampereelle ja takaisin.

Yllättäen yöunet jäävät vain parin tunnin mittaisiksi. Syynä on edellisillan kähmintä ja päätös jäädä kertsille yöksi. Aamulla suunnistan väsyneenä Petri ja Juha seurassani kohti Rautatientoria. Bussia odotellessa paikalle ilmestyy myös Reko, Ellu, Ville, Jussi sekä ennestään tuntematon teekkari. Edellisillan viinijännökset tuhotaan bussissa matkalla kohti Tampereen Hervantaa.

Bussikuski jättää meidät kylmästi lumiselle teekkarialueelle, mutta lupaa tulla takaisin sunnuntaina kello 13:00. Toivottavasti pitää lupauksensa, tekkarikylä vaikuttaa pelottavan rauhalliselta, tyyntä myrskyn edellä ajattelen. Ensimmäiseksi meidät johdatetaan kellarikerroksessa sijaitsevaan Hiukkasen kiltahuoneeseen.

Kiltsillä on leppoisa tunnelma, siellä hengailee violettiä massaa, jonka olettaa koostuvan tamperelaisista. Lähempi tarkastelu kuitenkin osoittaa, että seassa on myös turkulaisia. Pian huomaamme Helsingin ja Jyväskylän aikaisista Fysikerfesteistä tuttuja turkulaisia sekä edellisvuonna hetkellisesti Resonanssin haltuun päätynyt Deltan lippu.

Avaussanojen ja ensimmäisen luennon (Biologisten systeemien fysiikka) jälkeen tutustutaan paikallisen opiskelijaruokalan tarjontaan. Hei, täältäähän saa limua! Ruuan ja kahvituksen jälkeen päätämme Ellun kanssa jättää jo seuraavan luennon väliin ja lähteä kiltsille valmistamaan festijuomaa, rottaa. Pieni porukka festiläisiä päättää kiltsillä tutustua mieluummin aitoon tamperelaiseen laskaritulaisuuteen kuin mennä seuraavalle luennolle.

Pulkkamäki vai yritysexcu?!? Vastasanutunutta lunta ei voi voittaa :). Lähden Ellun, Petrin, Rekon, Juhan ja muutaman mukaan napatun turkulaisen kanssa kaupungille etsimään pulkkamäkeä, jonka kuuleman mukaan pitäisi olla jossain lähellä. Päätämme kuitenkin mennä

aluksi kauppaan, matkalla turkulaiset yrittää kostaa edellisvuonna tapahtunutta lipun ryöstöä lumipesulla ja syntyy lumisota. Haettuamme kaupasta mäenlaskutarvikkeita (jätesäkkejä, mäkijuomaa) päädyimme lähimpään lumikinokseen laskemaan. Haalarin ansiosta täydelliseltä kastumiselta onneksi välttyy. Mutta kyllä lumi on mukavaa :). Seuraavaksi lähdemme tutustumaan paikallisen teekkarin asuintiloihin ja maistelemaan pulloitettua karhua.

Illalla myös majoituspaikan, paikallisen väestönsuojan, ovet avautuivat ja pääsimme levittämään tavaramme kunnolla. Hiukkaslaiset (Tamperealaiset teekkarit) ovat suunnitelleet illaksi suunnistuksen ja päädyn Ellun kanssa Otaniemijoukkueeseen törmättyämme Hukkaan ja pariin fuksiteekkariin.

Herwantapeliä saunalla

Rast
esitt
sana
Myy
juok

kiinn
sylim
ja la
täytt
Mor
Her
Reso
edu
tunn
jouk
teek
lähd
pom

Rasteilla pääsemme muun muassa esittämään fysiikka-aiheisia sanapantomiiimeja, pelaamaan Myytinmurtajat-triviaa, sekä juoksemaan (ja uimaan) lumihangessa.

Lisää lumessa uintia harrastetaan sisäsaunan ja Tamperelaisten peräkärriysaunan, Tarzanin, välillä. Saunassa eräs tamperelainen uskottelee, että Tarzaniin olisi joskus saatu mahtumaan 28 teekkaria, mutta meillä on hankaluuksia saada saunan ovi

Hervantapeliä saunalla

kiinni jo 12 fyysikon jälkeen. Toisaalta sylipaikat (sekä sylipaikkojen sylipaikat) ja lauteiden alapuoli jäi tällä kertaa täyttämättä. Illan aikana ratkaistaan Monopolista muotoillun Hervantapelin voittajat. Resonanssillakin on kuulemma edustus pelissä, vaikkei kukaan tunnusta joukkueessa olleensa, joukkueessa oli kuulemma ollut teekkarifukseja. Saunan jälkeen lähdemme takaisin majoitustilaan, pommariin, jatkoille. Aamuyöstä

päädyin harhailemaan Juhan ja Sampsan kanssa Päätalon ja Sähkötalon käytävillä. Kaikki Hervannan teekkarirakennukset on yhdistetty toisiinsa käytävillä ja niissä pääsee kiertelemään yllättävän laajalle alueelle kiertämällä suljetut ovet eri kerrosten kautta. Hiukkasen kiltahuoneen lähettyviltä löydämme muitakin kiltahuoneita, niissä notkuu tamperelaisia teekkareita ja tiskin takana on olutta.

Yöpyminen pommisuojassa

*Kyykän voittajajoukkue
ihailemassa mestaruusvöitään*

Seuraavan aamun luennot jäävät ja uni maittaa ruokataukoon asti, jolloin päätämme parin otaniemeläisen ja resonanssilaisen kanssa lähteä kokeilemaan paikallisen pitserian krapularuokia. Loputkin päivän luennoista jäävät minulta väliin. Tutkimuslabraexcuista päädyimme tutustumaan pintatieteen labratiioihin. Pintatieteen labraosaston johtavat portaat tuntuvat kummallisen tutulta ja lukitulle ovelle päästyämme huomaan, että olin täällä edellisillan käytävätutkimusretkellä. Labra on selvästi aito fyysikkolabra, ainakin foliota ja jesseä ja foliota, niitä on käytetty laitteiden korjailuun. Labraexcujen (ja sohvatorkkujen) jälkeen lähdemme kohta kyykkäkenttää. Kyykkäotteluita on meneillään neljällä eri kentällä. Välimaastossa tapahtuva

mak
vetä
välie
kun
vihe
mää
kuin
viim
vaate
näke
pakk
Iltap
Mes
fyysi
yksik
Otar
vyö
muk
juot
reson
järjes

makkarangrillaus tuntuu kuitenkin vetävän yleisöä enemmän kuin välierät. Yleisömenestys on taattu kun grillin lämmitystehoa ja viihdytystasoa lisätään runsaalla määrällä sytytysnestettä. Kumma kuinka kylmyys aina yllättää, vaikka viime vuodesta viisastuneena vaatetta on päällä reilusti. Finaali jää näkemättä kun siirrymme pakkasesta sisälle.

Iltapalalla julistetaan kyykkätulokset. Mestaruuden vie tällä kertaa ns. fyysikkokillan joukkue, jосkaan yksikään mestaruusvoistä ei päätynyt Otaniemeen. Kauimmas matkaava yö taitaa lähteä kuopiolaisen mukaan... Saadessaan ruokaa ja juotavaa eteensä paikalla olevat resonanssilaiset ja fyysikkokiltalaiset järjestävät muiden festaaajien

Sohvahengailua

Pokeria pelaamassa. Kuvassa myös turkulaisten mukana saapunut Hoff

“Iltapalalla”

korvien iloksi ex-tempore sitsit! Mahan täytyttyä ja tamperelaisten hermostuttua hoilaaviin otaniemeläisiin/helsinkiläisiin hiukkaslaiset jakavat kyykkämestaruusvyöt. Jossakin vaiheessa päädyn pelaamaan pokeria poikien kanssa. Turkulaisilla on jopa pelimerkit mukana. Pokerin jälkeen lähdimme taas kiertelemään TTY:n tiloja, tällä kertaa paikallisen avaimellisen oppaan avustuksella. Aamuyön tunteina tamperelainen johdattaa meidät ikuisen kysymyksen [Miksi hakea tampereelle tietoteekkariksi?] vastauksen äärelle: Tietoteekkareiden kiltahuoneessa voi pelata Tekkeniä vanhalla arcadekoneella. Ainakin aamu kuudelta tämä tuntuu erittäin hyvältä syyltä.

Sunnuntaiamu kuluu tavaroiden etsimiseen, kadonnutta pipoa jäljittäessä lukittujen ovien takaa viimeiseltä kiltsiltä (ja muutaman pelin pelaaminen kun sinne taas pääsi), vanhaa pitsaa nakertaessa ja Hiukkasen kiltsillä telkkaria katsellessa. Bussikin tulee ajallaan ja on pian täynnä väsyneistä fyysikoista. Päässä soi kiltsillä kuulunut Onomatopoeettinen alkoholiliike. Reissusta jäi käteen muutama mustelma, uusia haalarimerkkejä ja kavereita sekä ihan liikaa univelkaa huomista syys/fuksiristeilyä varten. Ensi vuonna Turkuun!

Resonanssin kautta mukana Fysikerfesteillä olivat seuraavat henkilöt; Juha Korpi, Petri Savolainen, Reko Hynönen, Elina Riskilä, Ville Jakonen, Jussi Lehtola, Merli Lahtinen, Jyrki Martikainen ja Matti Kalliokoski. FF-osiossa nimeltä mainitut Hukka ja Sampsa ovat Otaniemestä.

{icps}²⁰⁰⁶

Tämä on raportti 21. International Conference for Physics Studentsista, joka järjestettiin Romanian pääkaupungissa Bukarestissa 14.–21.8. 2006. Kyseessä on fysiikanopiskelijoiden (IAPS, International Association of...) toisilleen vuosittain eri maissa järjestämä tieteellinen konferenssi runsaiden hauskanpitomahdollisuuksien kera. Tänäkin vuonna urhea ryhmä resonanssilaisia ja fyysikkokiljalaisia lähti matkaan luomaan positiivista Suomikuvaa maailmalle.

Iloinen lipastojoukkomme: Juhani Koivisto, Juha Korpi, Merli Lahtinen, Jussi Lehtola, Katri Leinonen, Elina Riskilä, Juho Saarinen, Petri Savolainen, Anna-Stiina Sirviö ja Ville Suur-Uski.

Otaniemen urhot: Mari Kaita, Sampsu Lauerma, Tomi Pieviläinen, Timo Voipio ja Simo Seppälä.

Varoitus!

Jos odotat kattavaa kuvausta konferenssin tieteellisestä annista, tulet pettymään raskaasti. Allekirjoittanut ja moni muukin otti matkan lähinnä loman kannalta, mikäli ankaraa viikon ryyppyputkea voi lomaksi sanoa verrattuna hiljaiseen joutenoloon kotosuomessa.

Sunnuntai 13.8.

Lensin Bukarestiin ensimmäisessä erässä suomalaisia Juhon, Mellin, Katrin ja Ellun kanssa, saapuen perille kymmenen aikoihin illalla. Emme löytäneet ketään organisaattoria odottamasta, joten antauduimme taksin kyyditettäväksi kohti kampusaluetta. Majoitus oli edellisellä viikolla jouduttu siirtämään polytekniseltä mehtä- ja lehmätieteelliselle kampukselle paikallisten opiskelijoiden lehdistötiedotteen närkästyttettyä vanhat kommunistikollaboraattori-proffat. Tällainen viime hetken säätäminen on omiaan herättämään epäilyksiä, jotka lisääntyivät eksponentiaalisesti taksin kierrellessä kampusta etsien turhaan opasteita konferenssivieraille. Lopulta soitimme järjestäjille ja saimme hyvin kärsivällisen ja avuliaan taksikuskimme avulla selvitettyä, että ensimmäisen yön majoitus onkin toisaalla ja meidän tulee jatkaa taksilla kaupungin *toiselle* lentokentälle, jossa järjestäjät odottelevat hollantilaisten konetta ja kускаavat meidät kaikki sitten tähän mystiseen tilapäismajoitukseen. Just. Alistuimme kohtaloomme ja teimme kuten käskettiin. Seikkailu päättyi kuitenkin lopulta onnellisesti, kun järjestäjät maksoivat taksin puolestamme, toivon mukaan runsaan tipin kera. Jonkun ajan päästä joukko hollantilaisia liittyi seuraamme minibussissa ja meidät kuljetettiin jonnekin kaukaiseen betonilähiöön. Tilapäismajoituksesta sai kunnon Itä-Eurooppa-filiksen päälle, ei siellä oikein muuta voinut tehdä kuin ruveta nukkumaan ja odottaa aamua.

Ah Itä-Eurooppaa
Maanantai 14.8.

Aamupäivällä pääsimme melko pian bussilla lopulliseen majoitukseemme Agronomian kampukselle. Rekisteröityminen sujui melko sutjakasti, ja majoittauduimme edellisöisiä huoneita huomattavasti pienempiin, mutta ehkä hieman parempikuntoisiin kahden hengen huoneisiin. Tai no, päätellen siitä, että toinen sängyistä oli kerrossänky, paikalliset opiskelijat asunevat huoneissa normaalisti kolmestaan. On ankeaa kuvitella sellaista elämää ympärivuotisesti, huoneet kun nyt olivat ehkä peräti hieman perus ruotsinlaivahyttiä isompia ja leirintäaluetasoisia kylppäreitä oli käytävien varrella harvakseltaan.

Halpaa kaljaa huoneessa

Kampusalue oli sinänsä ihan nättiä ja puistomaista, täynnä tupakkamainoksia ja kulkukoiria tosin. Muidenkin suomalaisten kertyessä hiljalleen paikalle etsiydyimme syömään ja juomaan kampuksen ravintolakompleksiin. Kyseinen rakennus oli melko kiva kokonaisuus, sisältäen muun muassa pizzaterassin, kioskin josta sai halpaa kaljaa ja muuta olennaista, siistit vessat joissa oli peräti paperiakin, Student Clubin, joka toimi useimpina iltoina bilepaikkanamme, halvan internethuoneen ja tietenkin Unicafet selkeästi pieksevän, tehokkaasti ilmastoidun opiskelijaruokalan, jossa kolme päivittäistä ateriaamme tarjottiin.

Päivä ja alkuiltä sujuivat melko laiskasti lähiympäristöön tutustuen ja oman porukan kanssa tervetuliaisbileisiin etkoillen. Siirtyminen huoneestamme Student Clubin puolelle kävi hyvin tuskattomasti, sillä ketään ei tuntunut haittaavan, kun toin anniskelupaikkaan mukamani kioskin hullulta iltamyyjältä ostetun parin euron ja parin litran kaljaputelin. Kyseinen paikallinen ohrapirtelö, Skol nimeltään, oli vielä ihan juotavahkoakin ja muodostui siten jokailtaiseksi perusvalinnakseni. Hieman jäin kyllä kaipaamaan Portugalin 0.14 euron tarjouksessa olleita vehnäoluita, jotka olivat mystisesti parempia lämpiminä kuin kylminä...

Tiistai 15.8.

Ensimmäisenä aamuna kampuksella saimme peräti herättyä aamiaiselle. Päivän tärkein ateria osoittautui sen verran niukaksi, että sen voisi jatkossa skipata hyvällä omallatunnolla. Sen sijaan avajaisseremonian ja tyypillisen unettavan vierasluennon jälkeinen lounas osoittautui kunnan kolmen ruokalajin ateriaksi.

Kaupunkikierrosta varten oli kai tarkoitus jakautua viidentoista hengen ryhmiin, mutta sen sijaan koko lössi lähti liikkeelle yhtenä sekamelskana muutaman järjestäjän johtamana. Kilometrin kävelyn jälkeen väkeä alettiin ahtaa johonkin museoon (joka tosin jälkepäin osoittautui ihan kiinnostavaksi ulkoilmamuseoksi) ja Suomi-osasto (yhdellä saksalaisvahvistuksella) päätti ottaa

Melli tarkastelee kampuksista uudesta perspektiivistä

kohtalonsa omiin käsiinsä. Jonkin aikaa väiteltymme pääsimme metrolla keskustaan ja porukka jakautui edelleen terassille/ei terassille -ryhmittymiin. Harhaillessamme päämäärättömästi ympäriinsä näimme ulkopuolelta maailman suurimpiin, muttei suinkaan kauneimpiin rakennuksiin lukeutuvan Palatul Parlamentului ja totesimme, että Quarter Pounder on

Luennoillakin todistettavasti käytiin

Rom
Josta
yli k
jalan
(mar
Il
nime
sen
hum
Teat
inn
puol
päiv
brit
tapa
Lon
taka
nuka
eteis

kopu
jatko
Tott
luen
väli
tarjo
Järk
ame
suon
amm
kysy

jälki
aika
valm
etsim
ruisl
koss

reson

Romaniassakin Royale with cheese. Jostain syystä päädyimme taittamaan yli kuuden kilometrin paluumatkan jalan, ehtien nippa nappa illalliselle (mannapuuroa kanakastikkeella).

Illan bileillä ei ollut mitään muuta nimeä kuin pelkkä Party, joten oletin sen omistetuksi rehelliselle humalahakuisuudelle. Long Island Ice Teata seurasi taas kahden litran Skol ja innostuin pian kertomaan puolalaisvitsejä puolalaisille. Muuten päivän aikana tuli tavattua lähinnä brittejä, jopa lounaspöydässä tapaamani saksalainen opiskeli Lontoossa. Jossain vaiheessa eksyin takaisin huoneeseemme ja ennen nukahtamista juttelin vielä norjaa eteisen lavuaarille.

Keskiviikko 16.8.

Taju palaili hetkellisesti Mellin koputella aamupala-aikaan, mutta jatkoin torkkumista lounaaseen saakka. Tottahan kaikkein kiinnostavimmat luennot pitää perinteiseen tapaan jättää väliin. Lounaalla mannapuuroa tarjottiin vaihteeksi lihakastikkeen kera. Järkytimme pöytäseuraksi tullutta amerikkalaista tähtitieteilijätyttöä suomalaisen talvipäivän lyhyydellä ja ammoniumkloridimakeisilla. Itsepä kysyi.

Tyypillisen valtavat jälkiruokaleivokset voitettuamme oli aika setviä illan National Partyn valmisteluja. Suurin osa meistä lähti etsimään supermarketia, josta saisi voita ruisleiville, sokeria ammoniumkloridikossuun ja narua lordimaskeihin, sekä

Skol!
Sanoo hullu kioskimyyjä

tietenkin kuoppamaljan. Sillä reissulla kuluikin sitten pari tuntia, alueella ei ollut kauppvoja kovin tiheään ripoteltuna. Päästyämme taas takaisin kokoonnuimme jälleen minun ja Juhon huoneeseen sekoittelemaan ammoniumkloridikossua ja heittämään väsynyttä läppää. Illallinen osoittautui paikalliseksi hernekeitoksi, mikä ehkä vähensi kiinnostusta meidän tarjoamaamme hernekeittoa kohtaan. Minulle nakitettiin Hard Rock Hallelujah -biisin toistomahdollisuuden varmistaminen esitystämme varten. Kreikkalaiset polttivat ystävällisesti koko levyn tarjoamalleen CD:lle Juhon USB-muistilta.

Itse National Partysta on hieman hankalaa kirjoittaa. Jos sinä muistat NP:n kunnolla, olet tehnyt jotain väärin. Kun yli 30 maata tarjoaa ilmaisia maistiaisia omasta ruoka- ja juomakulttuuristaan, oletusarvoinen

Italialaiset keskittyivät ruokaan...

lopputulos on kooma alle puolessa tunnissa; vaatii akateemista itsekuria pysyä tajuissaan oman maan esitykseen asti. Noudattamani tekniikka on muunnelma viininmaistajien tutusta tyylistä, paitsi että välittömän sylkemisen sijasta vähensin vatsani alkoholisisältöä hieman suuremmassa erässä vähän ennen kuin jouduin esittämään Mr. Lordia iso tulostettu paperinaamari ja Limesviitta päällä euroviisuvoittajan pauhatessa kaiuttimista, joiden

päällä seisoin, ja muiden tanssiessa pienemmät naamarit naamallaan alapuolella.

Kaikki maustetut kossumme loppuivat kesken hyvissä ajoin, puhdasta riitti sentään kohtuullisen myöhään. Toisten maiden tarjoiluista maininnan ansainnee ainakin Serbien kotipolttainen, 80-voltttinen Kalinka, joka useimpien mielestä oli suorastaan petollisen hyvää. Muiden esityksiä taasen ei jotenkin kummasti tullut oikein seurattua.

...Suomalaiset taas olennaiseen.

Hard Rock Hallelujah!

Ohje
vähe
Loun
isoo

Succ
ja hulluja

Noirjalaisetko
saatananpalveloija?

Torstai 17.8.

Ohjelmaton aamupäivä käytettiin vähemmän yllättävästi nukkumiseen. Lounaan jälkeen lähdimme ratikalla isoon ostoskeskukseen, johon osa oli

eksynyt jo aiemmin. Ostarissa kaupattiin lähinnä merkkituotteita, jotka eivät ole halpoja edes Romaniassa. En löytänyt paljoa shoppailtavaa,

Succubuksia
ja hulluja tyttöjä

mutta tulipahan testattua Pepsi Goldia (kullanväristä, älä kysy minkä makuista) ja seurattua jäätelöannoksen ääressä ikkunasta paikallisten luovia tapoja pysäköidä täydelle parkkipaikalle. Voi vartija raukkaa.

Illan bileet olivat edellisvuonna aloitetun perinteen mukaisesti naamiaiset. Yhtälailla perinteinen demoniasuni veti puoleensa kameroita, kaljaakaan ei saanut ostettua poseeraamatta myyjälle. Naamioituneiden osuus tuntui

Costume Partyn satoa

edellistä kertaa pienemmältä, mutta moni oli selvästi panostanut. Etenkin norjalaiset kunnostautuivat monipuolisesti, vaikkakin parhaan idean kunniamaininnan antaisin tanskalaisten hiukkaskiihdyttimelle. Tanskalaiset olivat muuten lievästi hämmentyneitä tultuaan Romaniaan hakemaan hieman vaihtelua ja huomattuaan sitten, että joka paikassa myydään Tuborgia ja/ tai Carlsbergiä. Juttelin myös lopulta parin

itäeurooppalaisen tytön kanssa, jotka herättivät huomiota hyvin pitkällä jaloillaan ja hyvin lyhyillä housuillaan; he paljastuivat kroatialaisiksi. Costume Partyssä olikin jo korkea aika päästä pelaamaan Kuuppaa, tuota ICPS:n perinteistä ulkomaalaistenkiusaamispeliä. Edellisvuonnakin Portugalissa eräs norjalainen totesi minulle baaritiskillä, täyttäessäni maljaa oluella: "You stupid Finns, you always do this."

Jäl
kuite
lisäk
puol
pela
mak
kuu
tiete
vastin
puol
juo
putk
selvi
Sup
kunn
Katr
usein
Sin
jopa
ensin
Mor
Sup
mu
irro
ainoa

Jälleen kerran norjalaiset osallistuivat kuitenkin innolla turnaukseen; heidän lisäksi ainakin itävaltalaiset, britit ja puolalaiset olivat edustettuina. Itse pelasin vain yhden erän, joutuen maksamaan toisen tai kolmannen kuupallisen. Tämän jälkeen oli tietenkin pakko saada rahalleen vastinetta, ja rankaisin edelläni juonutta puolalaista jo ensimmäisellä kierroksella, juoden siten lähes täyden litran putkeen. Mitä muihin meistä tulee, selviytyneet tilastot kertovat ainakin Super-Sampsan ja Juhan kunnostautuneen rankaisemisessa ja Katrin joutuneen maksamaan aika usein.

Simahdin melko aikaisin ja meinasin jopa mennä nukkumaan pesemättä ensin pois punaista demonimeikkiäni. Moni muu kyllä jatkoi vielä pitkään, Super-Sampsan kuulemma yritti muun muassa sytyttää tupakkaa kattolampun irrottamalla, saaden poltettua ainoastaan sulakkeen, ja kyseli tuloksetta

puhelimitse paikallisen pitsataksin numeroa suomalaisesta numeropalvelusta ja suomessa netin ääressä olevilta kavereiltaan. Seuraavana päivänä eräät ulkomaalaiset sitten totesivat joidenkin suomalaisten ryypiskelleen ulkosalla jo tai vielä aamuvorhain...

Perjantai 18.8.

Tähän mennessä konferenssin tieteellinen anti oli jäänyt osaltani melko laihaksi, joten päätin raahautua parille luennolle iltapäivästä, vielä kun oli tilaisuus. Luentosalien lämpötilan voi tosin kuvitella, kun ulkonakin oli reippaasti yli kolmekymmentä astetta. Jaksoin hikoilla vain yhden luennon, jonka alkuosassa rinnastettiin hyvin viihdyttävästi ja visuaalisesti hiukkasfysiikot muinaisiin druideihin, molemmat kun rakennuttivat valtavia ja toisinaan kovin fallisia instrumentteja, kenties tehdäkseen vaikutuksen naisiin.

Kuuppa kulkee

Staffensaufen

Päivällisen jälkeen osallistuin Staffelsaufen (~ Viestiryypääminen) -nimiseen juomakilpailuun, johon itävaltalaiset olivat meidät kuupan ohessa haastaneet: viisihenkiset joukkueet joivat molemmat yhteensä kymmenen lasia visyllä jatkettua valkoviiniä viestijuoksu-tyyliin. Minä olin joukkueemme aloittaja, enkä jäänyt montaa sekunnin murto-osaa jälkeen vastapäisestä itävaltalaisesta, mutta ero alkoi kasvaa muiden vuorojen myötä ja juomavuoron kimmottua takaisin pöydän toisesta päästä ja itävaltalaisen kumotessa viimeistä lasillistaan minä en saanut vielä edes aloittaa omaani. Kokemus siis korjasi potin ja maksoimme molempien joukkueiden juomat.

Illalla oli bileiden sijasta vain jalkapalloturnaus, johon paikalliset ja muut eteläeurooppalaiset suhtautuivat arvattavan tosissaan. Meiltä lähti sen sijaan seurue tutustumaan lopultakin

Bukarestin varsinaiseen yöelämään. Tanakan huone-etkoilun jälkeen suuntasimme metroon ja vanhaan kaupunkiin, jossa pysähdyimme ensin yhdelle City Grill -nimisessä, nimeään laadukkaammassa paikassa. Kiertelimme jos jonkin aikaa kaupungin katuja ja kujia etsien menevän näköistä juottolaa, tyytyen lopulta paremman puutteessa tyhjähköltä vaikuttavaan Fire Clubiin. Osoittautui kuitenkin, että paikan kellari oli hyvin kansoitettu ja muutenkin tunnelmallinen meste, jossa juomatkaan eivät maksaneet liikoja. Parin jälkeen innostuin seuraamaan Juhon esimerkkiä ja ostin noin viiden euron hintaisen skumppapullon, jonka osittainen tyhjentäminen vei minut unten maille epämääräiseksi ajaksi, jota muut epäilemättä liioittelevat. Tottahan aika tuntuu pidemmältä ilman minun piristävää seuraani. Jossain vaiheessa

Lauantaina palatsikierrosta odottelemassa

aloin kuitenkin laulaa äänentoiston perässä Bohemian Rhapsodya, animoituen täydellisesti jo kappaleen ensimmäisen osion aikana. Jatkoimme menoa lähelle sulkemisaikaa.

Aamuyöllä alkoi luonnollisestikin hiukoa. Keskustan pikaruokapaikat eivät tuntuneet olevan auki, joten otimme pari taksia kaupungin pienemmälle rautatieasemalle, josta kuski väitti löytyvän auki olevan Mäkkärin. Eihän sellaista tietenkään löytynyt, ja toinen taksillinen kyllästyi säätämiseen ja jatkoi kampukselle. Me muut emme kuitenkaan halunneet luovuttaa vielä, vaan etsimme toisen

kuskin, joka vei kuin veikin meidät melko lähellä sijaitsevien kultakaarten luo. Paikka ei tosin ollut auki. Tässä vaiheessa moni nälkäisempikin saattaisi jo antaa periksi, mutta mepä saimme kuulla Mäkkärin siivoojalta parin korttelin päässä olevasta, vähemmän kansainvälisestä pikaruokalasta, joka oli kuin olikin auki. Siellä me sitten aamiaistimme auringon noustessa Bukarestin ylle ja Super-Sampsan tarinoidessa Utsjokelaisesta lomakyläyrittäjästä, joka lähti taksilla Tallinnaan Tenojoen tulvan vietyä lomamökit ja tuotua vakuutusrahat. Nukkumaankin päästiin ennen aamuseitsemää.

Lauantai 19.8.

Lauantaina ei valitettavasti voinut nukkua loputtomiin, sillä Bukarestin ykkösnähtävyys oli vielä näkemättä sisältä päin: Palatul Parlamentului eli Parlamentin Palatsi, Ceausescun pikku lemmikkiprojekti, jonka alta jyrättiin puoli kaupunkia vähän niin kuin Rooman palon jälkeen Neron kultaisen talon tieltä. Porukkamme koko edellytti kahta taksia, mikä johti matkan ehkä eppisimpään säätämiseen. Päästyämme perille meidän taksikuskimme ajoi monta kertaa korttelin ympäri etsien toista taksia, ja uskokaa pois, se on ISO kortteli. Onneksi mittari ei sentään ollut enää päällä tässä vaiheessa. Lopulta bongasimme toisen puoliskomme täsmälleen väärältä puolelta palatsin maita. Portti, jonka luo heidät oli jätetty, oli osoittautunut museupuolen

Palatul Parlamentului, Bukarestin helmi ja mätäpaise

portiksi, mikä ei meitä kiinnostanut. Vaihdoimme sitten osittain jenginä taksissa sopien, että taksi vie ensin puolet meistä pääportille ja tulee sitten hakemaan toista puolta. Arvatkaa vaan tuliko. Jonkin ajan päästä luovutimme ja etsimme toisen taksin viemään meidät toiselle puolelle kortteliä, sulkemisaika oli sen verran lähellä, että käveleminen ei ollut vaihtoehto.

No, palatsikierrros oli sentään melko edullinen ja hyvin mielenkiintoinen, opas oli viihdyttävä. Enemmänkin olisi halunnut nähdä, mutta kaipa kolme varttia on käypä aika kierrokselle. En kyllästyttä teitä arkkitehtonisilla faktoilla, jotka löytyvät netistäkin, mutta kerrottakoon kuitenkin seuraava anekdootti: Ceausescu ei kuulemma ollut koskaan ehtinyt tervehtiä

kan.
parv
Jack
“Hel
Kiern
ja lö
avau
tunt
teem
Drac
syöd
eräic
Ateri
pään
pääty
teras
tiete
lam
sijait
oliva
epäil
Hav
vaiht
“You
of Fi
Kam
säätä
syste
pää
raut
kamp
sitte
varm
ja ku
tietee
kosk
mist
Väsy
oli se

kansaansa palatsin suurelta parvekkeelta, mutta Michael Jackson oli näin tehnyt, sanoilla "Hello Budapest!".

Kierroksen jälkeen nälkä alkoi kurnia, ja löysimmekin läheltä sopivasti avautuvan, turistioppaankin tunteman mukavan pikku teemapaikan nimeltään Count Dracula's Club. Pakkohän siellä oli syödä, ja hyvää oli; karhua ei tosin eräiden harmiksi ollut saatavilla. Aterian jälkeen harhailimme melko päämäärättömästi kaupungilla, päätyen taas ties kuinka monennelle terassikaljalle (tai Juhon tapauksessa tietenkin Gin Tonicille) puistossa lammen rannalla mukavasti sijaitsevaan paikkaan. Norjalaiset olivat ehtineet sinne ennen meitä ja epäilivät meidän seuraavan heitä. Havaittuaan parin meistä juovan vaihteeksi jääteetä he myös totesivat: "You're drinking ice tea? What kind of Finnish people are you?". Touché. Kampukselle paluukin oli hieman säätämistä, kävelimme ensin jostain syystä vilkaisuun oopperataloa ja päätimme sitten talsia sieltä rautatieasemalle, josta pääsi kampukselle bussilla. Bussia tosin sai sitten odottaa aika kauan ilman varmuutta, onko sitä enää tulossa, ja kun se lopulta tuli, jouduimme tietenkin matkustamaan pummilla, koska lippuja ei enää edes saanut mistään siihen kellonaikaan. Väsymys alkoi vaivata ja läpän taso oli sen mukainen.

Transylvaniaa

Päästyämme perille selvisi, että Farewell Party siirtyikin sunnuntaille IAPS:in iltapäivällä alkaneen yleiskokouksen venytyä aamuyölle. Kokouksesta kuuli jälkeinpäin huvittavaa juttua näin siistiin suomalaisen kokousprotokollaan tottuneen ainejärjestöaktiivin näkökulmasta. Kokouksen puheenjohtaja oli kuulemma suoraan pystymetsästä ja vuosikertomus vastasi pituudeltaan ja sisällöltään lähinnä sisällysluetteloa. Hallitus yritti neljä kertaa äänestyyttää itselleen vastuuvapautta, jota sille ei ymmärrettävistä syistä haluttu antaa, ja luovutti vasta, kun alettiin puhua kokouksen puheenjohtajan vaihtamisesta.

Kunnia järjestää ICPS 2008 annettiin Puolan Krakovalle ja kreikkalaiset poistuivat kokouksesta pettyneinä, vedettyään suuruudenhulluine suunnitelmineen vesiperän jo toisena vuotena putkeen. He eivät saaneet IAPS:in President Electin virkaakaan, sen vei Bukarestin oma jokapaikanhöylä Liviu Bilteanu.

Sunnuntai 20.8.

Viimeisen päivän Transilvania-excua varten kehoitettiin kokoontumaan bussien lähtöpaikalle kello 8.30, missä vaiheessa me suomalaiset olimme olleet valmiina jo jonkin aikaa. Oli iloinen yllätys, että pääsimme matkaan jo kolmen vartin päästä. Vastaavasti excukohteissakin saimme norjalaisten kanssa turhautua eteläeurooppalaisten myöhästelyyn. Rankkaisimme järjestäjien ehdotuksesta epätäsmällisiä kanssamatkustajia laulamalla kovaa ja tyyppillisen epäviireisesti, lähinnä suomeksi. Päivän kohteista Sighisoaran keskiaikainen kaupunki oli tiputettu pois Farewell Partyn tieltä. Jäljelle jäivät Branin ja Risnovin linnat Brasovin kaupungin lähellä. Molemmat olivat kyllä ihan näkemisen arvoisia,

maisemista puhumattakaan. Matkamuistorihkamakokujuista ei valitettavasti löytynyt mitään haalarimerkkejä. Kukaan ei kai myöskään joutunut vampyyrin uhriksi ja sääkin oli aivan liian hyvä vastatakseen stereotyyppistä Transilvania-sielunmaisemaa.

Paikallisen oluen nimeä kantavassa hotellissa syödyn halvanoloisen päivällisen (jolla Juho teki suolakurkulla asioita, jotka olisi ehkä parempi unohtaa) jälkeen suuntasimme takaisin Bukarestiin viimeisiin bileisiin, laulaen matkalla One Hundred Bottles of Beer on the Wallin sadasta nollaan vain yhdellä keskeytyksellä...

Branin linna

Epilogi

Maanantai oli useimmille konferenssivieraille lähtöpäivä. Me suomalaiset emme pitäneet kiirettä, mutta hajauduimme kylläkin; osa päätti lähteä pariksi tai kolmeksi päiväksi ennen paluulentoaan Mustanmeren rannikolle, Super-Sampsa jatkoi pitempäänkin. Minä ja Juho jäimme pariksi päiväksi kampusmajoitukseen kierrellen kaupunkia ja laiskotelten, ja lensimme takaisin keskiviikkona rannikolta edellisyönä palanneen Mellin kera, ajoissa samaniltaisiin Matlun Kesäbileisiin.

Sadankolmenkymmenen euron konferenssimaksulla majoituksineen, ruokineen ja ohjelmineen, alle kolmensadan euron edestakaisilla lennoilla ja melko kevyellä matkabudjetilla sai jälleen kerran hyvin mieleenpainuvan viikon paikassa, jonne ei välttämättä muuten koskaan eksyisi. En solminut varsinaisia kontakteja, mutta onpahan ainakin taas tuttuja naamoja ensi kesänä Lontoossa, jos sinne suinkin pääsen. Sinä lukija, lähde mukaan! Resonansähköpostilistalla kyllä tiedotetaan aiheesta, kun ilmoittautuminen on ajankohtaista. Et tule katumaan!

Kuvat: Juho Saarinen ja Elina Riskilä

Lisää kuvia: <http://www.cs.helsinki.fi/u/jjsaarin/icps2006/>

{icps}²⁰⁰⁷: <http://www.icps2007.org/icps2007/index.php>

Kuupan perusteet:

- Peliväline on läpinäkyvä malja (kuoppa), johon mahtuu ainakin litra olutta. ICPS-kuopat hankitaan perinteisesti paikan päältä.
- Pelaajat istuvat ringissä, istumajärjestys arvotaan joka kuupallisen välillä.
- Ensimmäinen uudesta kuupallisesta juova ei saa tyhjentää kuoppaa.
- Juodessaan vuorollaan kuupasta, pelaaja joutuu antamaan kuupan eteenpäin seuraavalle, jos keskeyttää hetkeksikään juomisen. Oluen pinnan on pysyttävä suun yläpuolella. Tahallinen läikyttäminen on kiellettyä.
- Kun pelaaja juo kuupan tyhjäksi (rankaisee), edellisenä juonut pelaaja käy täyttämässä kuupan omalla kustannuksellaan (maksaa).
- Rankaisemisesta saa kolme pistettä ja maksamisesta miinus yhden. Oksentamisesta saa miinus neljä pistettä. Muunlaisistakin pisteytyksistä voidaan sopia.
- Kuoppaerä kestää pelaajien lukumäärän (mutta ainakin viisi) verran kuupallisia, sen aikaisemmin pelistä ei saa poistua.

Onko fysiikan
opiskelu liian
nörttiä ?

Hanki elämä

tai tule elkeen,
meillä pärjät ilmeinkin.

Virkailijat 2007

Isäntä	Tuomas Luukkonen
Renki	Pekka Rantala
Emäntä	Juha Korpi
Piika	Sampsa Turunen
Tiedottaja	Mikko Niemi
WWW-vastaava	Reko Hynönen
Liikuntavastaava	Marjaana Lindborg
Excuvastaavat:	
Korkeakulttuurivastaava	Jyrki Martikainen
Kulttuurivastaava	Tuomas Luukkonen
Excursiokoordinaattori	Olli-Kalle Kauppinen
Yritysvastaava	Saara Saarela & Reko Hynönen

Jäsensihteeri	Petri Savolainen
Ulkoasiainvastaava	Reko Hynönen
Opintosihteeri	Olli-Kalle Kauppinen
Merkki- ja T-paitavastaava	Suvi Jentze
Limesvastaava	Reko Hynönen
Kirjanmyyntivastaava	Reko Hynönen
Ympäristövastaava	Pekka Rantala
Syntymäpäivävastaava	Hannakaisa Erkkilä
Matlu-vastaava	Katri Leinonen
Matlu-varavastaava	Juha Korpi
Tuutorivastaava	Katri Leinonen
Fuksivastaava	Reko Hynönen

Resonantian päätoimittajat:

Kevätlukukausi	Olli-Kalle Kauppinen
Syyslukukausi	Reko Hynönen

Lauluvihkovastaava	Petri Savolainen
Kehy-vastaava	Jessica Lucenius
Pelivastaava	Pekka Rantala
Dance Marathon –vastaavat:	Anniina Lampinen
	Juha Korpi
	Tuomas Luukkonen

Turku-Ilomantsivastaava	Mikko Niemi
Valokuvaaja	Reko Hynönen
Tonttu	Mikko Niemi
HIT-maanikko	Katri Leinonen
Taiteellinen johtaja	Petri Savolainen

Anti-panda	Jussi Polvi
Kirahvi	Katri Leinonen
Orava	Hannakaisa Erkkilä
Siili	Markus Ovaska

Resonanssin vuoden 2007 hallitus

Puheenjohtaja: Anniina Lampinen

Sihteeri: Mikko Niemi

Taloudenhoitaja: Suvi Jentze

Muut hallituksenjäsenet 2007:

Reko Hynönen

Katri Leinonen

Olli-Kalle Kauppinen

Pekka Rantala

Olli Vartia